

PREJAV POVEDANÝ PRI ZASVÄTENÍ

CMITERA V GETTYSBURGU

Naši otcovia vytvorili na tomto kontinente pred osemdesiat a sedem rokmi nový národ, započatý v slobode a posvätený tvrdením, že všetci ľudia sú stvorení rovnakými. Teraz sme upútaní vo veľkej civilnej vojne a skúmame, či národ takto započatý a takto zasvätený, môže dlho trvať. Schádzame sa na veľkom vojenskom poli tejto vojny. Prišli sme zasvätiť časť tohoto poľa, ako konečné miesto odpočinku tým, ktorí dali svoje životy, aby ten národ mohol žiť. Je to celkom vhodné a správne, že to máme my urobiť.

Ale, v širšom smysle, my nemôžeme zasvätiť, my nemôžeme posvätiť, my nemôžeme uctiť túto pôdu. Štatoční muži, živí a mŕtvi, ktorí tu zápasili, posvätili túto pôdu, ďaleko nad našu biednu schopnosť pridať jej, alebo ubrať niečo. Svet málo bude spomínať, alebo nebude si dlho pamätať, čo tu povieme, ale nikdy nezabudne, čo tí tu dokázali. Je to skôr na nás živých, aby sme sa posvätili tu neskončenému dielu, ktoré tí, čo tu bojovali, dosiaľ veľkodušne vykonali. Je skôr na nás, aby sme sa tu posvätili pre veľké dielo, ktoré ostáva pred nami — aby sme si z týchto uctievaných mŕtvych my sami vzali príklad zvýšeného zasvätenia pre tú vec, pre ktorú oni dali plnú mieru zasvätenia — aby sme my tu plne svedčili, že títo mŕtvi neumreli márne, že by sa tento národ, za pomoci Božej, mal znova zrodiť k slobode, a že vláda ľudu, ľuďom, pre ľud, nemá zahnúť z tejto zeme.

ABRAHAM LINCOLN.

19. novembra 1863.

Preložil Juraj Slávik-Neresnický